

عنوان مقاله:

ارائه مدل علی قصد استفاده از آموزش برخط در بین اعضای هیئت علمی (مطالعه موردی: دانشگاه پیام نور)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در یادگیری آموزشی و مجازی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمدرضا سرمدی - استاد، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی عوامل موثر بر قصد به کارگیری آموزش برخط به وسیله اعضای علمی دانشگاه پیام نور است. بدین منظور تعداد ۶۳۰ نفر از اعضای علمی دانشگاه پیام نور به شیوه تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. از هشت ابزار اندازه گیری که عبارت اند از: فلسفه تدریس، زمان مورد نیاز، تجارب رایانه، حمایت محیطی، خودکارآمدی رایانه، مزیت نسبی، نوآوری کلاسی و قصد استفاده از آموزش برخط مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج به دست آمده بیانگر این است که مدل اولیه تحقیق که با استفاده از پیشینه تحقیقاتی موجود تدوین گردیده بود، با داده های به دست آمده برازش مناسب و قابل قبولی دارد (NFI=۰.۹۵، CFI=۰.۹۹، AGFI=۰.۹۷، GFI=۰.۹۹ و RMSEA=۰.۰۲۱). سایر نتایج حاکی از آن است که در بررسی اثرهای مستقیم متغیرها بر تمایل استفاده از فناوری و آموزش برخط، فلسفه تدریس در مقایسه با سایر متغیرهای مورد مطالعه همانند زمان و نیز تجارب رایانه از قدرت پیش بینی کننده قوی تری برخوردار است. فلسفه تدریس عضو علمی با نقش واسطه ای تمامی متغیرهای واسطه ای مذکور، به صورت معناداری تمایل استفاده از آموزش برخط را به وسیله اعضای هیئت علمی پیش بینی کند. خودکارآمدی رایانه ای اعضای علمی در بین تمامی متغیرهای واسطه ای که به طور مستقیم بر قصد استفاده از آموزش برخط تاثیر دارند و در مقایسه با دیگر متغیرها، پیش بینی کننده قوی تر تمایل استفاده از آموزش برخط به وسیله اعضای هیئت علمی است. بعد از آن به ترتیب مزیت نسبی استفاده از آموزش برخط و نوآوری کلاسی در استفاده از آموزش برخط بیشترین تاثیر مستقیم را روی تمایل استفاده از آموزش برخط به وسیله اعضای هیئت علمی دارد.

کلمات کلیدی:

قصد به کارگیری تدریس برخط، فلسفه تدریس، اعضای علمی دانشگاه پیام نور، مدل تحلیل مسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1852190>

